АНТОНЕНКО С.В.[∞], КРАВЧУК І.В., ГУР'ЯНОВ Д.С., ТЕЛЕГЄЄВ Г.Д.

Інститут молекулярної біології і генетики НАН України, Україна, 03680, м. Київ, вул. Акад. Заболотного, 150, e-mail: antonenkoimbg@gmail.com [⊠]antonenkoimbg@gmail.com

БІЛКИ-ПАРТНЕРИ РН ДОМЕНУ ПРОТЕЇНУ BCR-ABL: СТВОРЕННЯ ГЕНЕТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ МОЛЕКУЛЯРНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ХМЛ

Онкобілок Bcr-Abl у 95 % випадків викликає розвиток хронічної мієлоїдної лейкемії (ХМЛ). На сьогодні при терапії ХМЛ основна увага приділяється Abl частині онкобілка, зокрема її кіназній активності, в той час як Всг частина залишається поза увагою. У попередніх дослідженнях за допомогою масспектрометричного аналізу було визначено ряд білків, які є кандидатами на взаємодію із РН доменом Bcr-Abl онкобілка [1]. Серед них білки різних функціональних груп, зокрема такі, як USP1, Hsp27, кортактин.

Білок убіквітин специфічна протеаза 1 (USP1) належить до цистеїнової групи протеаз [2]. Основна функція полягає у деубіквітинуванні білків, тобто руйнуванні ізопептидних зв'язків між білком-субстратом та убіквітином, який був приєднаний до нього за допомогою убіквітин-лігази ЕЗ [3]. Ми вважаємо, що саме завдяки цій властивості білок USP1 може запобігати протеосомному руйнуванню онкобілка Bcr-Abl, що й призводить до прогресування захворювання. Відомо, що інтенсивна експресія білка USP1 починається у S-стадію інтерфази і знижується під кінець мітозу. Фосфорилювання білка USP1 сайтом S313 циклін – залежними кіназами запобігає його передчасному руйнуванню у клітинному циклі [4]. Білок USP1 належить до ядерних білків, у той же час наявність сигнальної послідовності NES говорить про можливість експорту білка в цитоплазму клітини. В попередніх дослідженнях ми виявили ядерну колокалізацію білка USP1 і PH домену Bcr-Abl білка [5], але питання можливої колокалізації білка USP1 із повнорозмірним онкобілком Bcr-Abl залишається відкритим. Важливим є вивчення просторово-часового розподілу білків у клітині, тому ми працюємо над створенням генетичних конструкцій на основі векторів pFastFT-N1, pMediumFT-N1, pSlowFT-N1, які мають флюоресцентні таймери.

Білок кортактин кодується геном CTTN, що знаходиться на довгому плечі 11 хромосоми, 34 смузі за G-фарбуванням. Він колокалізується з кортикальним актином, звідки отримав свою назву (кортикальний актин). Його основною функцією ремоделювання актинового € цитоскелету у відповідь на зовнішньоклітинні передача яких забезпечується сигнали, рецепторними тирозинкіназами [6]. Кортактин має в своєму складі декілька функціональних кислий домен, ділянку доменів: прямих повторів, домен спіралі, пролін-багату ділянку та SH3 домен. Кислий домен має довжину 21-22 амінокислоти, які зв'язуються з комплексом триптофанвмісний Arp2/3 через мотив. Вишеназваний комплекс необхілний лля галуження кортикальних актинових філаментів, що забезпечує адекватні структурні зміни елементів мембрани та цитоскелету [7]. Попередні дослідження показали наявність статистично-достовірної колокалізації між кортактином та доменом PH BCR, а також колокалізацію кортактину, домену РН ВСК та клатрину у навколоядерній ділянці [8]. Це свідчить про роль домену РН та кортактину у клатрин-опосередкованому ендоцитозі. Оскільки колокалізація була зосереджена в певних ділянках клітини, доцільно застосувати метод флуоресцентної мікроскопії з надвисокою роздільною здатністю для отримання зображень цільових білків з роздільною здатністю близько 20 нм. Для цього ми плануємо використати PALM (Photoactivation localization microscopy) мікроскопію. Принцип PALM мікроскопії полягає в тому, що флуорофори багаторазово переходять із вимкненого у ввімкнений стан і це фіксується ССД камерою з високою частотою кадрів [9]. Після цього зображення проходять обробку та за допомогою певного алгоритму отримується зображення 3 роздільною здатністю 20-50 нм. Для вирішення цього завдання ми плануємо створити генетичні конструкції з вставками кортактину на основі

[©] АНТОНЕНКО С.В., КРАВЧУК І.В., ГУР'ЯНОВ Д.С., ТЕЛЕГЄЄВ Г.Д.

векторів pPATagRFP-N1 та prsTagRFP-N1, а також визначити просторово-часовий розподіл кортактину у клітині за допомогою вище згаданих векторів із флюоресцентними таймерами.

Внутрішньоклітинний Hsp27 відіграє антиапоптичну роль, а в якості шаперона – захищає від агрегації неправильно сформовані білки. Такі ефекти можуть мати важливе значення у розвитку низки патологій. Для онкологічних багатьох захворювань гіперекспресія Hsp27 негативним e прогностичним фактором яєчника, (рак простати та молочної залози) [10]. Зафіксовано випадки, коли у пацієнтів з ХМЛ, нечутливих до традиційної терапії, було виявлено дуже активний фосфорильований Hsp27 [11]. Відомо, що Bcr-Abl активує ряд сигнальних шляхів, серед яких PI3K-NFkB-шлях [12]. Є багато свідчень про те, що Hsp27 може брати участь у регуляції активації NFkB [13, 14]. Няр27 може формувати олігомерні структури до 800 кДа, причому зміщення в сторону менших олігомерів відбувається за рахунок фосфорилювання білка сериновими залишками.

Матеріали і методи

Ампліфікація иільових послідовностей генів USP1, CTTN, Hsp27. Для ампліфікації кодуючої послідовності гена *USP1* були праймери USP1(N-fus) Fwd підібрані AATGCCTGGTGTCATACCTAGTG ta USP1(Nfus) Rev - AGCAAGTAAGGAGTAGAAGTAG GA. В свою чергу для отримання цільової послідовності гена кортактину ми використали СТТ прямий (5'- ATGTGGAAAGCTTCAGCA GG) та СТТК зворотний (5'- АGCTCCACATA GTTGGCTGG) праймери. Для ампліфікації фрагмента, що кодує Hsp27 з сайтами для ендонуклеаз рестрикції BamHI та EcoRI пілібрали праймери H27Nf 5'-TATAGGATC CGAGTCAGCCAGCATGACC-3', H27Nr 5'-TA TAGAATTCTTACTTGGCGGCAGTCTC-3'.

Підбір праймерів проводили за допомогою програми PerlPrimer. Матрицею для підбору праймерів та ПЛР служили генетичні конструкції рСМV-НА-USP1, рОТВ7-СТТК та рОТВ7-Нsp27, що містять кДНК цільових послідовностей. ПЛР проводили за допомогою ПЛР-ампліфікатора Eppendorf MasterCycler Personal (США). Компоненти ПЛР відповідали виробника умовам (Thermo Scientific) 3 використанням високоточної Pfu полімерази.

Успішність ампліфікації оцінювали за допомогою електрофорезу в агарозному гелі за стандартних умов.

Отримання генетичних конструкиій. Створення генетичних конструкцій для цільових експресії послідовностей та рестрикційний аналіз були змодельовані програмою Serial Cloner 2.6.1. Для клонування кодуючих послідовностей USP1 та CTTN був обраний вектор pBluescriptSKII(+), який у кількості 2 мкг обробляли однією одиницею активності ендонуклеази рестрикції EcoRV в буфері R (Thermo Scientific) протягом 4 годин при 37°С. Після цього проводили термальну інактивацію ферментів на водяній бані при 80°С протягом 20 хв. До реакційної суміші додавали 2 одиниці активності FastAP термочутливої лужної фосфатази, інкубували протягом 30 хв. при 37°С, інактивували реакцію нагріванням на водяній бані при 65°С протягом 10 хв. Ампліфіковані фрагменти ДНК послідовності USP1 та кортактину переосаджували, а концентрацію визначали спектрофотометрично. Брали 1 мкг ампліфікованого фрагменту та обробляли одиницями активності 5 T4 полінуклеотидкінази, інкубували протягом години при 37°С та інактивували нагріванням на водяній бані при 75°С протягом 20 хвилин. Для реакції лігування USP1 брали оброблені ДНК фрагменти вектора pBluescriptSKII(+) та USP1 у кількості 35 нг та 65 нг відповідно, 2 одиниці активності Т4 ДНК лігази, 0,5 мМ АТФ та буфер для Т4 ДНК лігази (Thermo Scientific). Для реакції лігування кортактину брали оброблені ДНК фрагменти вектора pBluescriptSKII(+) та кортактину у кількості 50 нг та 40 нг відповідно, 2 одиниці активності Т4 ДНК лігази, 0,5 мМ АТФ та буфер для Т4 ДНК лігази (Thermo Scientific). Контрольну реакцію проводили з тими ж компонентами, окрім вставки. Лігування проводили протягом 3 годин при кімнатній температурі, після чого лігазну суміш трансформували у компетентні клітини NEB Turbo та висіювали на чашки з LB агаром з 50 мкг/мл ампіциліну, 0,1 мМ ІРТС та 0,003 % X-gal. Колонії білого кольору, що виросли з трансформованих клітин після лігування, висівали в рідке середовище LB з 100 мкг/мл ампіциліну та нарощували протягом 18 годин. Плазміди з рідкого середовища виділяли методом лізису неіонними детергентами. Попередній аналіз наявності вставок цільових послідовностей y вектор перевіряли за

допомогою аналітичного розрізання ендонуклеазами рестрикції. Для перевірки наявності вставки USP1 у pBluescriptSKII(+) вико ристовували ендонуклеази рестрикції XhoI та Есо321 (4700 + 600). Для перевірки наявності кортактину у pBluescriptSKII(+) вставки використовували ендонуклеазу рестрикції XhoI (3300 + 1150). Після підтвердження відповідності конструкцій pBluescriptSKII(+)-CTTN розмірам очікуваним та послідовності фрагмент, відповідний послідовності кодуючої ділянки кортактину, було вирізано за сайтами BamHI – Sall. Фрагмент було розділено за допомогою агарозного гелю електрофорезу та виділено з гелю на колонках за умовами виробника (Thermo Scientific). Кількість та виділеної чистоту ДНК було визначено спектрофотометрично за допомогою спектрофотометра Nanodrop 2000 (Thermo Scientific). Для подальшого використання у мікроскопії надвисокої роздільної здатності вектори pPATagRFP-N1 та prsTagRFP-N1 у кількості 500 нг кожен були розрізані ендонуклеазами рестрикції Sall та BamHI у подвійному буфері Tango (Thermo Scientific) протягом 2 годин при 37°С. Для визначення часового розподілу у клітині вектори, що містять послідовності флуоресцентних таймерів (pSlowFT-N1, pMedium-FT-N1, pFast-FT-N1), були розрізані ендонуклеазами рестрикції Sall та BamHI за тими ж умовами, що описані вище. Для лігування фрагмента кодуючої ділянки фрагменту кортактину в описані вище вектори проводили реакцію лігування за такими умовами: до реакційної суміші, що містила буфер для Т4 ДНК лігази (Thermo Scientific), 0,5 мМ АТФ та 2 одиниці активності Т4 ДНК лігази (Thermo Scientific), додали 115 нг вставки та 85 нг вектора. Контрольну реакцію проводили з тими ж компонентами, окрім вставки. Реакційну суміш інкубували при кімнатній температурі протягом 4 годин, після трансформували лігазну суміш чого V компетентні клітини NEB Turbo та висіювали на чашки з LB агаром з 50 мкг/мл канаміцину. Колонії білого кольору, що виросли 3 трансформованих клітин після лігування, висівали в рідке середовище LB з 100 мкг/мл ампіциліну та нарощували протягом 18 годин. Плазміди з рідкого середовища виділяли методом лізису неіонними детергентами. Попередній аналіз наявності вставок цільових послідовностей у векторі перевіряли за допомогою аналітичного розрізання ендонуклеазою рестрикції XhoI за умовами виробника (Thermo Scientific), окрім конструкцій на основі pPATagRFP-N1, що розрізалися двома ендонуклеазами рестрикції – ВатHI та XhoI.

Ампліфіковану послідовність гена Hsp27 клонували у вектор рЕТ42а, його було обрано оскільки він кодує в собі послідовність глутатіон-S-трансферази (відомої також як GSTтег). Це дозволяє отримати після бактеріальної рекомбінантний цільовий експресії білок. зшитий з цією глутатіон-S-трансферазою, що сприятиме його майбутньому виділенню. очищенню та детектуванню в експерименті з виявлення взаємодії з РН доменом білка Всг. Вектор рЕТ42а (у кількості 1 мкг) окремо розшеплювали ендонуклеазами рестрикції BamHI та EcoRI (у кількості, що відповідала 1 одиниці активності) в 20 мкл суміші з використанням буфера, рекомендованого виробником. Реакційну суміш інкубували при 37°С протягом 1-2 год. Після завершення рестрикції ендонуклеази BamHI та EcoRI інактивували за допомогою інкубації за 80°С протягом 20 хв. Фрагменти, отримані після всіх рестрикцій, очищали описаних шляхом проведення електрофорезу в агарозному гелі за стандартних умов, з якого потім вирізали потрібні фрагменти та екстрагували. У реакції лігування застосовували молярне співвідношення між вектором і вставкою 1:3 (вектора брали 50 нг на реакцію). Реакцію проводили за кімнатної температури в буфері, що містив 30 мМ трис-HCl pH 7, 8, 10 мМ MgCl₂, 10 мМ DTT, 1 мМ АТФ, у присутності 1 одиниці активності Т4 ДНК-лігази. Після інкубації протягом 1 год 10 мкл реакційної суміші використовували для трансформації клітин Е. coli штаму XL-10 Gold. Селекція клонів, що містять вектори зі вставкою проводили шляхом ПЛР зі специфічними праймерами H27N-f та H27N-r, згаданими вище. Також отримана генетична конструкція була секвенована.

Аналітична експресія генетичної конструкції рЕТ42а-hsp27. Попередню оцінку синтезу білка проводили шляхом трансформації створеної конструкції рЕТ42а-hsp27 у штам *E. coli*, штам Rosetta та наступною індукцією експресії за допомогою ІРТG у невеликому об'ємі (10 мл) культури цих бактерій. Після додавання ІРТG культивували бактерій протягом 4 годин. Із культури бактерій *E. coli*,

трансформованих pET42a-hsp27, відбиралися зразки об'ємом 1 мл, які відповідали культурі без індукції експресії, з індукцією експресії. Зразки аналізувалися за допомогою електрофорезу в поліакриламідному гелі (12%).

Результати та обговорення

За результатами ПЛР реакції ми отримали цільові послідовності генів USP1, CTTN, Hsp27 з очікуваними для них розмірами 2300 п. н., 1600 п. н. та 650 п. н. відповідно (рис. 1 А, Б). За допомогою реакції лігування ми створили pBluescriptSKII(+)-USP1, pBluescriptSKII(+)-СТТМ та pET42a-hsp27 генетичні конструкції. Рекомбінантні генетичні конструкції 3 необхілною вставкою були успішно ідентифіковані за допомогою реакції рестрикції. Так, після розрізання виділених плазмід pBluescriptSKII(+), що імовірно містили вставки цільових фрагментів, ми отримали фрагменти очікуваного розміру: 4700 п. н. та 600 п. н. для конструкції з USP1 та 3300 п. н. і 1150 п. н. для конструкції з кортактином (рис. 1 В, Г). Відсутність мутацій та правильність рамки зчитування було підтверджено за допомогою секвенування. Після розрізання ендонуклеазами конструкцій рестрикції для мікроскопії надвисокої роздільної здатності та часового розподілу було отримано фрагменти

очікуваного розміру (5800 та 400 п. н. для рРАТаgRFP-N1 і 5100 п. н. та 1200 п. н. для решти конструкцій) та підтверджено створення конструкцій на основі векторів pSlowFT-N1, pMedium-FT-N1, pFast-FT-N1, pPATagRFP-N1 та prsTagRFP-N1, що містять послідовність кортактину. В подальшому ми плануємо створити конструкції, що містять послідовність USP1 та домену PH BCR, які можуть бути використані для мікроскопії надвисокої роздільної здатності та визначення просторовочасового розподілу цільових білків у клітині.

За допомогою створеної генетичної конструкції pET42a-hsp27 отримали експресію білка Hsp27 у бактеріальній системі. За допомогою електрофорезу в поліакриламідному гелі підтверджено, що розмір експресованого білка відповідає очікуваним результатам, становить близько 55 кДа (рис. 2). В подальшому ми плануємо встановити, де знаходиться білок y розчинній чи нерозчинній фракції, виділити та очистити його у достатній кількості. Це дозволить перевірити чи взаємодіє Hsp27 з РН доменом білка Bcr-Abl за допомогою методу far-Western.

Рис. 1. А – ампліфікати цільових послідовностей, результати ПЛР: М – маркер молекулярної маси O'GeneRuler, 1 – USP1 (2300 п. н.); Б – ампліфікати цільових послідовностей, результати ПЛР: М – маркер молекулярної маси O'GeneRuler, 1–4 – CTTN (1600 п. н.); В – рестрикційний аналіз отриманих генетичних конструкцій: 1 – pBluescriptSKII(+)+USP1 (XhoI,Eco321), М – маркер молекулярної маси O'GeneRuler; Г – рестрикційний аналіз отриманих генетичних конструкцій: 1,3 – pBluescriptSKII(+)+CTTN (XhoI), 3,4 – pBluescriptSKII(+), М – маркер молекулярної маси O'GeneRuler.

Рис. 2. Електрофореграма результатів аналітичної бактеріальної екпресії генетичної конструкції рЕТ42а-hsp27 в *E. coli*, штам Rosetta (12 % поліакриламідний гель). І- – зразок без індукції експресії, І+ – зразок після індукції експресії за допомогою ІРТG, Л – зразок просвітленого лізату, М – маркер молекулярної ваги (Prestained Protein Molecular Weight Marker, #SM0441, Fermentas).

Висновки

Вивчення особливостей функціонування Всг частини онкобілка Всг-Abl, зокрема його РН домену, відкриває нові можливості у терапії хронічної мієлоїдної лейкемії. Білок USP1 є потенційним партнером на взаємодію із РН доменом. ΜИ отримали pBluescriptSKII(+)+USP1, що стане основою для створення генетичних конструкцій на основі векторів із флюоресцентними таймерами. Це вивчити просторово-часовий дозволить розподіл білка USP1 у клітині та встановити особливості його колокалізації із РН домену онкобілка Bcr-Abl протягом клітинного циклу. Шляхом субклонування гена кортактину із pBluescriptSKII(+)+CTTN у вектори pFastFT-N1, pMediumFT-N1, pSlowFT-N1 із флюорисцентними таймерами ми отримали генетичні конструкції для просторово-часового вивчення розподілу кортактину в клітині. Також ми створили генетичну конструкцію pET42a-hsp27, за допомогою якої експресували білок Hsp27 у бактеріальній системі. Виділений та очищений білок Hsp27 буде використаний лля встановлення його взаємодії із РН доменом онкобілка Bcr-Abl за допомогою методу far-Western.

Література

- 1. Miroshnychenko D., Dubrovska A., Maliuta S., Telegeev G., Aspenström P. Novel role of pleckstrin homology domain of the Bcr-Abl protein: Analysis of protein–protein and protein–lipid interactions // Exp Cell Res. 2010. V. 316, № 4. P. 530–542.
- García-Santisteban I., Peters G.J., Giovannetti E., Rodríguez J.A. USP1 deubiquitinase: cellular functions, regulatory mechanisms and emerging potential as target in cancer therapy // Mol Cancer. – 2013. – V. 12. – P. 91. doi: 10.1186/1476-4598-12-91.
- Fraile J.M., Quesada V., Rodriguez D., Freije J.M., Lopez-Otin C. Deubiquitinases in cancer: new functions and therapeutic options // Oncogene. – 2012. – 31. – p. 2373–2388.
- 4. Cotto-Rios X.M., Jones M.J.K., Huang T.T. Insights into phosphorylation-dependent mechanisms regulating USP1protein stability during the cell cycle // Cell Cycle. 2011. V. 10. No. 23. P. 4009–4016.
- 5. Antonenko S.V., Gurianov D.S., Telegeev G.D. Colocalization of USP1 and PH domain of Bcr-Abl oncoprotein in terms of chronic myeloid leukemia cell rearrangements // Цитология и генетика. 2016. Т. 50, № 4. С. 11–15.
- 6. Gatesman A.A., Weed S.A. Cortactin Branches Out: Roles in Regulating Protrusive Actin Dynamics // Cell Motil Cytoskeleton. 2008. V. 65, № 9. P. 687–707.
- Weed S.A., Parsons J.T. Cortactin: coupling membrane dynamics to cortical actin assembly // Oncogene. 2001. V. 20. P. 6418–6434.
- Gurianov D.S., Antonenko S.V., Kravchuk I.V., Telegeev G.D. Cellular localization of β-tubulin, cortactin and PH domain of BCR, and their potential role in signalling pathways and clathrin-mediated endocytosis // 12th International Congress of Cell Biology. Abstract Book. – 2016. – P. 154.
- Betzig E., Patterson G.H., Sougrat R., Lindwasser O.W., Olenych S., Bonifacino J.S., Davidson M.W., Lippincott-Schwartz J., Hess H.F. Imaging Intracellular Fluorescent Proteins at Nanometer Resolution // Science. – 2006. – V. 313, I. 5793. – P.1642– 1645.
- Seigneuric R., Mjahed H., Gobbo J., Joly A.L., Berthenet K., Shirley S., Garrido C. Heat shock proteins as danger signals for cancer detection // Frontiers in oncology. – 2011. – V. 1. – P. 37.
- 11. Jalkanen S., Lahesmaa-Korpinen A., Heckman C. Phosphoprotein profiling predicts response to tyrosine kinase inhibitor therapy in chronic myeloid leukemia patients // Exp. hematology. 2012. V. 40. P.705–714.
- 12. Deininger M.W., Goldman J.M., Melo J.V. The molecular biology of chronic myeloid leukemia // Blood. 2000. V. 96. P. 3343–3356.
- 13. Park K., Gaynor R., Kwak Y. Heat shock protein 27 association with the I kappa B kinase complex regulates tumor necrosis factor alpha-induced NF-kappa B activation // J. Biol. Chem. 2003. V. 278. P. 35272–35278.

Білки-партнери Ph домену протеїна Bcr-Abl: створення генетичних конструкцій для виявлення молекулярних особливостей ...

14. Bhattacharyya S., Dudeja P., Tobacman J. ROS, Hsp27, and IKKbeta mediate dextran sodium sulfate (DSS) activation of IkappaBa, NFkappaB, and IL-8 // Inflammatory bowel diseases. – 2009. – V. 15. – P. 673–683.

ANTONENKO S.V., KRAVCHUK I.V., GURIANOV D.S., TELEGEEV G.D.

Institute of Molecular Biology and Genetics of Natl. Acad. Sci. of Ukraine, Ukraine, 03680, Kyiv, Akad. Zabolotnogo str., 150, e-mail: antonenkoimbg@gmail.com

PROTEINS-PARTNERS OF PH DOMAIN OF BCR-ABL PROTEIN: CREATION OF DNA CONSTRUCTS TO UNCOVER MOLECULAR CHARACTERISTICS OF CML DEVELOPMENT

Aim. Impact of domains of Bcr in oncogenic effect associated with Bcr-Abl remains unclear. Investigation of proteinprotein interactions can be one of the effective ways to reveal those molecular events that alter normal cellular processes and cause malignant transformation. Previous research showed that USP1, Cortactin and Hsp27 may interact with PH domain. To confirm interactions and to study their biological consequences, genetic constructs for expression and microscopy should be created. *Methods*. Various standard molecular cloning techniques and expression in *E. coli* strain Rosetta. *Results*. Several DNA constructs have been created (pBluescriptSKII(+)+USP1, pFastFT-N1-CTTN, pMediumFT-N1-CTTN, pSlowFT-N1- CTTN and pET42a-hsp27). Effective bacterial expression of Hsp27 has been performed. *Conclusions*. All DNA constructs can be effective instruments to study biological role of interactions between PH domain of Bcr and USP1, Cortactin, Hsp27.

Keywords: PH domain, Bcr-Abl, USP1, Cortactin, Hsp27.